

COMPARAȚII HISTOPATOLOGICE ÎN MENINGITE TUBERCULOASE LA SUBIECȚII CU IMUNITATE PĂSTRATĂ ȘI CEI CU DEPRESIE IMUNITARĂ

L.Păun, Maria Teodorescu

Clinica de Boli Infecțioase și Tropicale,
Universitatea de Medicină și Farmacie, București

Tuberculoza sistemului nervos este una dintre determinările frecvente ale infecției tuberculoase existând aproape totdeauna ca o complicație a evoluției unui alt focar tuberculos și propagându-se pe cale hematogenă, determinând leziuni tuberculoase specifice și modificări nespecifice în substanța nervoasă cum ar fi edem, hiperemie, exudat seros și serofibrinos, hidrocefalie, ramolimente. Dar sub tratamentul cu tuberculostatice, leziunile, în special cele specifice, suferă modificări ca: resorbția leziunilor exudative și a hiperemiei, separarea fibrinei din exudatele serofibrinoase și depunerea ei pe leptomeninge, îmbogățirea depozitelor de fibrină cu fibre de reticulină și țesut de granulație, vizibile macroscopic sub formă de noduli mici în meninge, plexuri coroide și substanță nervoasă. Aceste fenomene se întâlnesc la subiecții care au o rezistență relativă a organismului și care supraviețuiesc în mare parte acestei meningite, ei însă rămânând cu o potențială reactivare a meningitei tuberculoase. La subiecții cu imunitate scăzută, cum sunt seropozitivii HIV și SIDA, sub tratamentul tuberculostatic instituit ca profilaxie generală, leziunile specifice meningo-cerebrale, ca și alte viscere, iau forme fatale, invazive, nefiind influențate de tratamentul instituit. Leziunile apar uniforme, și invazive, și cea mai frecventă leziune este tuberculomul cerebral. Frecvent la acești subiecți leziunea tuberculoasă specifică este însă modificată prin suprainfecțiile oportuniste, care pun probleme interpretării leziunilor macroscopice și chiar microscopice.